

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ~~στο~~ στο ξείριο νόμου
„φάροι, εργασησίς κ' όλης δικτύων,,

I. Αιτιολογική Έκθεση

Με την διάταξη το άρθρου 236 του Ν. 3852/ 2010 και υπό τον τίτλο “Έκπτωση εξ αιτίας καταδίκης, καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες εκπίπτουν από το αξίωμά τους οι αιρετοί των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης τόσο του Α΄ όσο και του Β΄ βαθμού καθώς και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να τίθενται οι ανωτέρω αιρετοί σε κατάσταση αργίας.

Ειδικότερα προβλέπεται:

- 1) Οι περιφερειάρχες , αντιπεριφερειάρχες , οι δήμαρχοι , οι δημοτικοί και περιφερειακοί σύμβουλοι των δημοτικών και τοπικών κοινοτήτων και οι εκπρόσωποι τοπικών κοινοτήτων εκπίπτουν αυτοδικαίως από το αξίωμα τους :
 - A) Αν στερηθούν τη διαχείριση της περιουσίας τους με τελεσίδικη δικαστική απόφαση.
 - B) Αν στερηθούν τα πολιτικά τους δικαιώματα με αμετάκλητη δικαστική απόφαση
 - Γ) Αν καταδικαστούν με αμετάκλητη δικαστική απόφαση , ως αυτουργοί ή συμμέτοχοι σε κακούργημα ή σε οποιαδήποτε ποινή για παραχάραξη, κιβδηλεία , πλαστογραφία , ψευδή βεβαίωση , δωροδοκία , εκβίαση, κλοπή, υπεξαίρεση ,απιστία, απάτη , καταπίεση , αιμομιξία , μαστροπεία , σωματεμπορία,

παράνομη διακίνηση αλλοδαπών , παράβαση της νομοθεσίας για την καταπολέμηση των ναρκωτικών , τη λαθρεμπορία. Το ίδιο ισχύει και για την αμετάκλητη καταδίκη για παράβαση καθήκοντος , εφόσον κατά τη διάπραξη του αδικήματος αυτού προξενείτε οικονομική βλάβη στο δήμο, στην περιφέρεια ή στα νομικά τους πρόσωπα. Για την έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του Ελεγκτή Νομιμότητας”.

2. Εάν εκδοθεί τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου , για τα πλημμελήματα της προηγούμενης παραγράφου η καταδικαστική απόφαση σε πρώτο βαθμό για κακουργήματα, ο Ελεγκτής Νομιμότητας, οφείλει να θέσει τον καταδικασθέντα σε κατάσταση αργίας. Η αυτοδίκαιη θέση σε αργία επιβάλλεται με την ίδια διαδικασία και σε περίπτωση αμετάκλητης παραπομπής για κακούργημα, εάν έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι ή προσωρινή κράτηση. Εάν εκδοθεί τελεσίδικη αθωωτική απόφαση, οπότε και αίρεται αυτοδικαίως, η αργία και το διοικητικό μέτρο θεωρείται ως ουδέποτε επιβληθέν. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται αναδρομικά η αντιμισθία του αποκατασταθέντος από του χρόνου εκδόσεως της διαπιστωτικής σε βάρους του πράξης ” .

Όπως προκύπτει τόσο από την οικονομία των ως άνω διατάξεων, όσο και από τον τίτλο του εν λόγω άρθρου ('Εκπτωση εξαιτίας καταδίκης) ο σκοπός του νομοθέτη με τις περιλαμβανόμενες στο άρθρο αυτό ρυθμίσεις είναι να καθορίσει τις διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται στους αιρετούς της Αυτοδιοίκησης είτε σε περίπτωση έκδοσης δικαστικής απόφασης είτε τους αφαιρεί την ικανότητα διαχείρισης της περιουσίας τους είτε τους στερεί τα πολιτικά τους δικαιώματα είτε τους καταδικάζει σε πλημμελήματα ή κακουργήματα.

Ειδικότερα μεν παραγρ. 1 του εν λόγω άρθρου προβλέπει τις προϋποθέσεις που επισύρουν την έκπτωση από το αξίωμα ή δε παράγραφος 2 καθορίζει τις περιπτώσεις στις οποίες επιβάλλεται η αργία από τα καθήκοντα του αιρετού ως διοικητική κύρωση εξαιτίας ποινικής καταδίκης από δικαστική απόφαση.

Για όλες αυτές τις περιπτώσεις απαιτείται έκδοση δικαστικής απόφασης. Και δικαίως, αφού η δικαστική κρίση παρέχει τα εχέγγυα της απροσωπόληπτης και ανεπηρέαστης από τη διοίκηση διαπίστωσης της βιολογικής, ηθικής και νομικής αδυναμίας για την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Κατ' εξαίρεση όμως από τον κανόνα αυτό η διάταξη του εδαφίου β' της παραγρ. 2 του εν λόγω άρθρου προβλέπει για τον αιρετό την αυτοδίκαιη θέση του σε αργία και στην περίπτωση της αμετάκλητης παραπομπής για κακούργημα, εάν έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι ή προσωρινή κράτηση. Δηλαδή σε περίπτωση ποινικής δίωξης για

κακούργημα ο αιρετός της Αυτοδιοίκησης τίθεται σε αργία χωρίς προηγούμενη δικαστική κρίση μόνο εφόσον έχουν επιβληθεί σ' αυτόν περιοριστικοί όροι η προσωρινή κράτηση και η παραπομπή του σε δίκη έχει καταστεί αμετάκλητη.

Μια τέτοια όμως μεταχείριση εις βάρος των αιρετών του Α' και Β' βαθμού Αυτοδιοίκησης κρίνεται υπέρμετρα επαχθής και ασφαλώς άδικη.

Πρώτον γιατί παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας αφού δημιουργεί οριστική και μάλλον ανεπανόρθωτη βλάβη εις βάρος του αιρετού μόνο με την παραπομπή του σε δίκη για την οποία απαιτείται η συνδρομή μόνο ενδείξεων (έστω σοβαρών) και όχι αποδείξεων ενοχής του για ποινική υπόθεση.

Υπό το σημερινό άλλωστε καθεστώς λειτουργία της Ποινικής Δικαιοσύνης που παρατηρείται η τάση της εύκολης παραπομπής σε ποινική δίκη ιδίως των αιρετών των μελών του λεγόμενου πολιτικού συστήματος και η απονομή του δικαίου κινείται με υπερβολικά βραδείς ρυθμούς. Κυρίως αυτό ισχύει για τα κακουργήματα .

Υπό τις συνθήκες αυτές είναι προφανές ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ποτέ περίπτωση εφαρμογής της προβλεπόμενης από το εδάφιο γ' της ως άνω παραγρ. 2 του άρθρου 236 του εν λόγω νόμου διοικητικής αποκατάστασης του παραπεφθέντος σε περίπτωση που αθωωθεί τελεσίδικα οπότε κατά τη διάταξη αυτή αίρεται αυτοδικαίως η αργία του.

Αφού για την τελεσίδικη αθώωση κατηγορουμένου για κακούργημα με τους σημερινούς ρυθμούς λειτουργίας της Ποινικής Δικαιοσύνης απαιτούνται κατά μέσο όρο 6 – 8 έτη.

Ουσιαστικά θα έχει τελειώση η θητεία του αιρετού όταν θα εκδοθεί η τελεσίδικη αθωωτική απόφαση.

Κατά συνέπεια η ρύθμιση του εδαφίου γ' της εν λόγω διάταξης δεν εξισορροπεί σε περίπτωση αθώωσης την βλάβη που υπέστη ο αιρετός εξ αιτίας της θέσης του σε αργία λόγω της αμετάκλητης παραπομπής του σε διοικητική δίκη.

Δεύτερον δεν μετριάζεται η άδικη αυτή μεταχείριση των παραπεμπομένων αμετακλήτως για κακούργημα αιρετών της Αυτοδιοίκησης εκ του λόγου ότι απαιτείται για την θέση τους σε αργία και η επιβολή περιοριστικών όρων ή προσωρινής κράτησης.

Αντιθέτως μάλιστα η απαιτούμενη από τον νόμο συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής παραγνωρίζει τον χαρακτήρα των περιοριστικών όρων, που κατ' το άρθρο 296 Κ.Π.Δ. σκοπό έχουν να αποτρέψουν τον κατηγορούμενο από την διάπραξη νέων εγκλημάτων και να εξασφαλίσουν την παρουσία του κατά την ανάκριση και κατά την κύρια δίκη ούτε οι περιοριστικοί όροι ούτε η προσωρινή κράτηση αποτελούν "δίκαιη ανταπόδοση" ή "προκαταβολή ποινής για την ποινική παράβαση που αποδίδεται σ' αυτόν.

II. Κείμενο τροπολογίας "καταργείται η διάταξη του εδαφίου β της παραγράφου 2 του άρθρου 236 του ν 3852/2010 όπως έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 7 του ν

4073/2012 και έχει αντικατασταθεί την διάταξη του άρθρου 22
του ν 4257/2014"

Αθήνα 22 - 07 - 2014

Οι Υπογράφοντες Βουλευτές

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ - ΗΛΙΑΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Τσουμάνης Δημήτρης Πρεβεζής

Χριστοφόρους Δημήτριος Τίτλος

Ζωντανος Γεωργος Ηγειος

Γεωργος Μεραντζανης Κυριακης

Ιλαν - Παπαδημητρίου Αννα Παπαδημητρίου

Καραϊσκάκης Ζωντανος

Νικολαΐδης Ανδρέας Αχαΐας

Βογιαράκης Παντελής

Αριθμ. | Ρ.Φ.Β. | 610
ΕΙ.Θ. | 28

Καταστέθηκε σήμερα στις 22.7.14 και δρεσες 90:30
o Δι/νης Νομης Εργος

A. Μαρίνος
I. Παραγούλης
A. Τσουμάλης